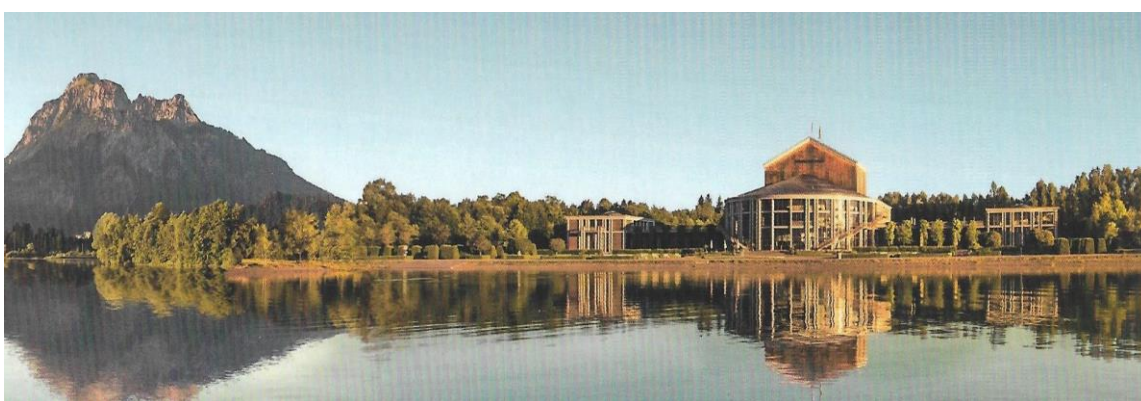

TEMA 3.7: TRISTAN UND ISOLDE

TÍTOL: **TRISTANY I ISOLDA AL FESTPIELHAUS DE FUSSEN**AUTORA: *Eva Muns*

29 SETEMBRE 2021

Poder assistir a una obra de Wagner amb posada en escena coherent amb el text i cantants que abans que res fossin actors és una cosa excepcional avui dia, i més després del tancament del Festival Wagner de Wels.

De manera que quan vam saber l'any 2019 que es representaria un 'Tristany i Isolda' segons la posada en escena de Wels ni més ni menys que al Festspielhaus de Fussen, el poble que està al costat de l'impressionant castell de Neuschwanstein construït per Luis II de Baviera, no dubtem a comprar les entrades.

Aquesta funció era per al 30 de setembre del 2020 però en entrar tothom a l'etapa de la pandèmia del Covid es va anul·lar la funció, però ens van deixar l'opció de mantenir les entrades i serviren per a la mateixa obra al setembre del 2021... si la situació ja ho permetia, que és el que vam fer nosaltres. El nostre desig d'anar es basava principalment en la garantia que la posada en escena era la del Festival Wagner de Wels, és a dir correcta. I de passada conèixer Fussen i el seu entorn.

L'ORIGEN DEL RICHARD WAGNER FESTIVAL DE WELS (1989 – 2015)

Recordem que el Festival Wagner de Wels és la història d'un petit teatre que gràcies a unes poques persones va aconseguir en 26 anys omplir de gent i atraure de tot el món els wagnerians, creant un Festival imprescindible com a punt de reunió per a tots els veritables wagne-rians i bandera d'enganx i contra les barbaritats es-cèniques actuals, especialment les de Bayreuth.

El 1983 la família Just-Doppler adquiria l'Hotel Greif de Wels, que integra al seu si un Teatre, no gaire gran però acceptable. Estava situat com a annex a l'Hotel. El mèrit inicial va ser de Walter Just, fundador de la importantíssima

Vista de l'interior del Teatre, des de l'escenari

empresa internacional Trodat dedicada a temes d'impremta, papereria i tampons, que era a més un entusiasta de Wagner.

L'any 2015 assistim a una emotiva representació del Tristany i Isolda que tancava el Festival, el 24 de maig de 2015. Malauradament no hi havia suport financer del govern de l'Alta Àustria.

Entre grans aplaudiments i crits ens vam haver d'acomiar d'aquell somni anual.

Les produccions escèniques són les de Herbert Adler, i després del tancament de Wels han estat contractades per dos teatres més per ara. Un ha estat el Teatr Wielki de Lodz (Polònia), que va contractar el Der Fliegende Holländer i es va representar el 24, 25 i 27 de gener 2015. No vam poder anar-hi. L'altre el d'Oman, que per raons de lloc no hi hem volgut anar. I ara el de Fussen.

ORIGEN DEL 'LUDWIGS FESTSPIELHAUS' DE FUSSEN

Però a més de la il·lusió de poder assistir a un Tristany correcte, hi ha la del lloc de la seva representació. L'edifici va ser dissenyat com un "Teatre Musical Neuschwanstein" per Josephine Barbarino i construïda entre 1998 i 2000. El 7 d'abril del 2000, el teatre es va inaugurar amb l'estrena del musical Ludwig II - Longing for Paradise de Franz Hummel (música), Stephan Barbarino (text i direcció) i Heinz Hauser (escenografia). Malauradament, i segons sembla en algunes de les seves parts, aquest musical és dolent i negatiu, tant en la música com en la seva versió estereotipada del Rei Lluís II.

Barbarino va continuar sent el director artístic i el director artístic general fins que el musical sobre el rei Lluís va haver de ser cancel·lat el 31 de desembre de 2003 per fosques raons econòmiques, malgrat que 1,5 milions de persones havien assistit a les 1506 funcions aleshores.

EL 'LUDWIG FESTSPIELHAUS' DES DEL 2017 AL 2020.

El novembre del 2016 Manfred Rietzler va comprar aquest edifici, que estava en tancament per insolvència. L'1 d'abril de 2017, el teatre va ser reobert com a "Ludwigs Festspielhaus".

A més d'un espectacle diari en 3D sobre Ludwig II, el musical Ludwig va tornar a les funcions.

El programa també inclou aquests anys d'un festival de varietats i alguns esdeveniments de cabaret, etc. sense cap interès.

L'auditori del Festspielhaus va ser dissenyat per Josephine Barbarino, i és similar al de Gottfried Semper dissenyat i utilitzat per primer cop per Richard Wagner.

Semper va ser un dels arquitectes alemanys més significatius de mitjans del segle XIX. Wagner va adaptar un disseny de Semper per a un teatre a Munic, encara que la construcció de Bayreuth va estar a càrrec de l'arquitecte Otto Brückwald, sota la supervisió de Wagner

Festspielhaus de Fussen segueix les normes del de Bayreuth, no hi ha camerinos, sinó amfiteatre amb seients tots amb una bona vista de l'escenari i, per tant, la possibilitat de concentració total al que està succeint a l'escenari, i una orquestra totalment oculta al públic.

UN EMPLA-ÇAMENT EXTRA-ORDINARI

Havíem vist algunes fotos del lloc, però no feien justícia a la bellesa real del lloc.

El dia abans del 'Tristany' vam passejar des de Fussen al Festspielhaus, un passeig d'uns 20 minuts per un sender preciós.

En arribar no podia sortir de la sorpresa, el lloc és duna bellesa inigualable. Està a la vora justa d'un gran llac, davant les muntanyes i s'hi veu perfectament ressaltat el castell de Neuschwanstein. Un jardí adorna tota la riba del llac, i l'edifici està aïllat totalment del poble.

Evidentment Wagner hi hauria pogut edificar el seu Festspielhaus, però la proximitat excessiva de les estades de Lluís II als seus castells segurament no feien de Fussen un lloc adequat.

LA REPRESENTACIÓ DEL “TRISTANY I ISOLDA” DE FUSSEN

Primer vam haver de passar un control del Covid, amb el passi de vacunació de la UE. I dins de la sala era obligat l'ús de mascareta, cosa que no deixa de ser una molèstia important, encara que es podia respirar pel nas sense mascareta de tant en tant.

L'interior és molt ampli i elegant, amb un teló decorat amb els cignes del Lohengrin, per a l'ocasió.

Gairebé no es veia el director d'orquestra, tota

l'orquestra enfonsada en un fossat profund i invisible totalment.

EL REPARTIMENT:

Tristany: Robert Dean Smith

Isolda: Catherine Foster

Rei Marke: Hans Peter König

Bragäne: Hermine May

Kurwenal: Michael Kupfer

Melot / Timoner: Lukas Siebert

Jove pescador/ Pastor: Franz Gürtelschmied

Orquestra: Kyiv Symphony Orchestra (de Kíev, Ukrania)

Cor d'homes: ZwoZwoEins

Director d'escena: Herbert Adler

Director d'orquestra: Lothar Zagrosek

Production del Richard Wagner Festspiele Wels.

Donat que ni l'orquestra ni els cantants eren co-neguts, no sa-bíem si la qualitat musical i vocal seria adequada, però si, va ser totalment ade-quada, jo diria que

A més els eren una grans una de les coses que va encantar de la van actuar de forma perfecta petits detalls. Tot al que havia de escena.

excel·lent. intèrprets actors, això és que més ens representació, realment com fins als més es va ajustar passar a

Per destacar:

el líric cant d'avís de Brangània , invisible, fora de l'escenari quan entona , “ *Solitària vetllo en la nit! Vosaltres, a qui somriu el somni de l'amor, pareu atenció a la veu que presagia la desgràcia dels dorments, i temorosa exhorta'ls a despertar! Atenció! Alerta! Aviat fugirà la nit!*”; l'escomesa de Tristany quan es llença sobre l'espasa de Melot en el duel del segon acte, tal com ha de passar. I en el tercer acte, el llarg deliri de Tristany ferit és representat de forma excepcional com a actor, donant dramatisme i realitat al text.

Quant al desenvolupament escènic, només hi va haver un tema estrany, que ja havíem vist a Wels. Al final, Isolda, resta d'empeus sota un fons d'estrelles, per comptes de morir estesa a terra al costat de Tristany, com estem acostumats a veure. No té gaire sentit cantar la mort per amor i després no morir.

El dia 30 van fer un concert dels Wesendonck Lider gratuït per als que havíem renovat les entrades un any. No hi vam ser per motius del viatge de muntanyencs que teníem ja previst a les Dolomi-tes, al llac de Braies i a les Tre Cime del L a v a r e do, desti nacions excepcionals, que varem gaudir, apro-fitant el bon temps que ens va acompanyar.

LA CIUTAT DE FUSSEN

És una ciutat petita de Baviera però amb un centre històric molt adequat, amb un castell o Palau, bons restaurants, però el més interessant és que als voltants hi ha magnífiques excursions.

Vam fer una sortida d'unes 3 hores per tres llacs: Alatsee, Obersee, Mittersee. Sens dubte si tornem un altre any visitarem de nou els castells de Lluís II i el llac d'Altsee. És possible que tornin a representar una altra dels drames wagnerians a la versió de Wels. Tant de bo sigui així.